

en Gennemsnitstillægsbestatning af 1 pCt., idet man begynder med $\frac{1}{2}$ og ender med $1\frac{1}{2}$, vil give ca. 600,000 Kr., eller afrundet nedad en halv Million Kr., og man vil da ved en saadan efter min Mening ikke urimelig Proportion i Indkomsthatten naa at dække det væsentlige af det Deficit, der er til Stede. Naar man nu dertil søjede enkelte andre Skatter, idet jeg er fuldstændig enig med den ærede sidste Tale i, at det, som det kommer an paa, er at have mange og til Dels smaa Skatter, dog ikke saa smaa, at Opkrævningsudgifterne blive usorholdsmæssige — naar man hævder dette Princip, og ikke ønsker at lægge Skatten paa enkelte rige Personer, men at sprede den overalt, hvor det overflødige er til Stede, ved jeg ikke, hvad der skulde være i Vejen for at søge at faa indført de Luksusstatter, der overhovedet kan være Tale om. Man siger jo nok, at de ingen Ting ville give, men jeg kan dog ikke erkende dette. Naar man vil tage det med, som i Virkeligheden kan kaldes det overflødige — ikke blot Luksus, men det overflødige — som Luksusheste, Luksusvogne, Cykler og Pianoer, for saa vidt som de ikke benyttes som Næringsredskab, vil det altid give noget. Det forbyr mig, at det er Overvejelse værd, om det kan have Betydning at paalægge saadanne Skatter, hvis Udgifterne ved Opkrævningen ikke ere for store. En Overflødhedsstat, som imidlertid ikke vilde indbringe saa lidt, vilde være Stat paa Bohave, naar man derfor fradrager et vist Beløb, som maa anses for at være det nødvendige. Jeg har opgjort dette kalkulatorisk, og jeg tror, at det vilde være nogenlunde rigtigt, at Indbo af al Slags i Kjøbenhavn vil omtrent beløbe sig til hen imod 100 Mill. Kr., og naar blot Halvdelen, altsaa 50 Mill., blev beskattet, s. Eks. med 2 pro mille, hvilket dog er en meget ringe Skat, og kunde udredes efter Assurancepolicerne, tvivler jeg om, at Folk vilde lægge særdeles megen Vægt paa, om de fik disse saa Kroner mere at betale. Selvfølgelig vil det altid kunne mærkes, men naar Assurancepremierne ere saa lave, vilde det, selv om de bleve forhøjede fra 1 til 3 pro mille, hvoraf Kommunen fik de 2 pro mille, dog i Virkeligheden ikke være generende, og 2 pro mille af 50 Millioner vilde altid give 100,000 Kr.

Naar Halvdelen af alt Indbo fradrages, er det klart, at man kun kommer til det virkelig overflødige; naar vi tage Sølv- og Guldsager, Kunstsager og alt Slags Bohave, Mobilier o. s. v., som ere ud over, hvad der strengt taget behøves — men som selvfølgelig høre til i en civiliseret Stat, i en Kulturstat, og have deres Betydning — vil man derved som sagt naa et ikke ringe Beløb. Man har i Frankrig en Stat, som i sin Tid blev paalagt netop paa Indboet, men det har udviklet sig gradvis til en Lejeskat, idet man for at simplificere den gik ud fra, at den Mand, der behøv en Lejlighed til en vis Pris, maa have et Møblement til en tilsvarende Værdi, og derfor, af rent praktiske Grunde eller af Efterladenhedsgrunde, eller hvorledes det nu forholder sig, har det udviklet sig til at være en Lejeskat fra at være en Mobilarskat. Naar man altsaa vil gaa den Vej, midlertidig at forhøje Indkomsthatten med et mindre Beløb og søje disse Overflødhedsstatter til, tror jeg, man vil kunne dække Deficit for de nærmeste Par Aar, og imidlertid tage under alvorlig Overvejelse, om der ikke var Reformere at foretage i vort Skattevæsen, inden vi gaa til at vedtage for Kjøbenhavn permanente ny Skatter. Jeg skal, da der har været Tale om at udstille den Værdi, Samfundet og det offentlige Arbejde staber for den enkelte, og man ønsker at ramme det gennem Bestatning, hvad jo er særdeles vanskeligt, henpege til, at man i vort Naboland Sverige følger en Fremgangsmaade, som jeg tror, er den eneste, som fører til et praktisk Resultat, nemlig Bestatning efter Takstation, som fornys hvert tredje Aar. Det kan ogsaa have sine Ulemper, og en saadan Stat maa ikke være for høj; men jeg tror, at de, der have praktisk Erfaring i saa Henseende, ville hævde, at denne Stat i hvert Fald er fri for flere af de Ulemper, som de faste permanente Skatter lide af, hvor der ikke tages det mindste Hensyn til, om Konjunkturerne, eller om Ejendommene gaa frem eller tilbage i Værdi, idet Jærnbannerne, Byernes Udvikling o. a. m. kommer til at forrykke det givne Forhold, og de paagældende Ejendommers Skatter dog vedblive at være de samme. Man har i Sverige Takstation af Jorden uden at tage Hensyn til Bygninger. Man takserer Jorden efter dens